

10 Klar altid skulde være til vedkommende Embedsmands Disfaveur. Jeg kan ikke nægte, at der vistnok kan komme Tilfælde, hvor en enkelt Embedsmand paa denne Maade kan, om ikke ligefrem blive behandlet ubilligt, saa dog maaskee blive stillet uheldigere ved den af Udvalget. antagne Fortolkning, end dersom han havde modtaget hele sin Gage af Statskassen; det er umuligt at undgaae Skigt ved en almindelig Regel, men der er vist ikke nogen Tvivl om, at naar det kun var et ganske enkelt Tilfælde, der forelaae, vilde der vel kunne være Anledning til at rette dette Forhold gjennem Finansloven. Her foreligger derimod, som det forekommer mig, Spørgsmaalet med Hensyn til samtlige Embedsmænd, og dersom man derfor skulde finde, at der bør foretages nogen Forandring i denne Henseende, eller at Gjennemsnitsberegningen er urigtig, troer jeg, at en Rettelse maa skee gjennem Loven om Retsbetjentenes Lønning, men ikke i Finansloven.

Justitsministeren: Den ærede Ordfører mødte først min Fortolkning med den Bemærkning, at hvis den var rigtig, maatte Resultatet blive, at Retsbetjentene kom til at faae Sædtillæg af Mere end Embedsmænd i Almindelighed, og at der derved vilde finde en særlig Bestemmelse Sted for dem. Ja, det er fuldkommen vist; men det er netop det, Loven har villet, og derfor har den fastsat, at der skal gives Sædtillæg efter Loven af 31te Marts 1860 § 5, og Grunden til, at dette er rigtigt og billigt, er, at man har villet fikke de Retsbetjente, der nu blive fatte paa fast Gage, en Lønning, der svarer til Forholdene; derfor har man ved denne Ordning bestemt, at de skulde have den bestemte Gage og et Sædtillæg i et vist Forhold, og derfor har man ikke kunnet gjøre de almindelige Regler med Hensyn til Undtagelser gjældende, fordi man da ikke vilde komme til at fyldestgjøre det, man vilde tilveiebringe igjennem Loven. En særlig Bestemmelse bliver det, men den ligger i selve Loven, og den almindelige Lov, der udkom den 19de Februar 1861, kan ikke hæve den særlige Lov, der gaves under samme Dato. Dette anseer jeg for at være en saa klar Sag, at jeg ikke ret kan foreskille mig, hvorledes man vil

støtte en Fortolkning, der gaaer ud paa, at den Lovgivende Magt, der den 19de Februar bestemmer, at saaledes skal der forholde med Hensyn til Lønningsforholdene i Almindelighed, skal ved denne Udtalelse hæve den Undtagelse, som den har givet den samme Dag om, at der skal forholde anderledes med Hensyn til Retsbetjentene. Den ærede Ordfører fremsatte endelig Indvendinger imod Raisonnementet fra Udtrykket „samtlige disse Indtægter“, og benyttede ogsaa der en Indvending, som han hentede fra den omtalte Paragraf. Jeg har ikke argumenteret paa denne Maade. Jeg har i det, jeg før sagde, ikke lagt Vægt paa Udtrykket „samtlige“. Jeg er fuldkommen vis paa ikke at have gjort dette, og jeg har heller ikke villet gjøre det; men det, jeg har sagt, er, at gjennem Loven gaaer den Anskuelse, at blandt samtlige Indtægter tillige Sædtillægget stilles som det, Embedet skal have, og først efter at saaledes Indbegrebet af Indtægter — thi ogsaa Sædtillægget er en integrerende Deel af Lønningen — er fastsat, bliver der Spørgsmaal om, hvilke Indtægter skulde vi nu, for ikke at tilveiebringe hele denne Omfætning med Finansministeriet, holde tilbage, drage bort fra dette i Overensstemmelse med de Regler, der indholdes i § 2? Saaledes har jeg altsaa paa ingen Maade været inde paa en Tankegang, der kunde fremkalde denne Bemærkning fra den ærede Ordfører, og jeg er ganske vis paa ikke at have brugt Udtryk, som kunde give Anledning dertil. Hvad Hovedsagen angaaer, er jeg derfor aldeles paa det Rene med, at denne Fortolkning maa være den rette. Det er altsaa kun til megen Overflødighed, at jeg bemærker, at naar der fra den ærede Ordførers Side er fremkommet en Indrømmelse af, at der paa denne Maade kan indtræde Ubilligheder, men at der paa den anden Side vil være mange Tilfælde, hvor Embedsmænd kunne staae sig bedre ved at faae Naturalhjælper istedetfor Penge, holder jeg mig forvisset om, at Thinget ikke vil lade det komme an paa, om en Embedsmand mulig i nogle Tilfælde vil komme til at staae bedre, naar det dog maa indrømmes, hvad der ogsaa er indrømmet, at det ogsaa kan medføre Tab for ham. Jeg holder mig derfor overbeviist om, at Thinget vil